OTUZ BEŞ DUVARI

Ölümü düşünüyorum
O büyük yalnızlık içindeyim
Kulaklarımda duymadığım bir musiki
Kaskatı kesılmişim, kalbim durmuş
Artık hiç bir seyi görmüyör gözlerim
Içimde ne bir umut, ne yaşama zevki
Elim, ayağım buz gibi olmuş
Ölümü düşünüyorum
Kulaklarımda duymadığım bir musiki

Ölümü düsünüyorum
Laleli'de bir sokaktan tabutum geçiyor
Saygı duruşunda bilmediğim insanlar
Bütün pencereler açık biri kapalı
Kederlerim, umitlerim, hayallerim
Ve gelen bir iki dost mezarlığa kadar
Sonra kadınlar kadınlar gözleri yaşlı
Ölümü düşünüyorum
Bütün pencereler açık biri kapalı

Ölümü düsünüyorum
Şimdi beni gömüyorlar bak
Ağlıyorsun, ellerinde dağ menekşeleri
Hazin bir parıltı gözbebeklerinde
İçin isyanla doluyor, kahroluyorsun
Hatırladıkca geçmiş günleri geceleri
Bir acı ki öyle büyük öyle derinde
Ölümü düşünüyorum
Ağlıyorsun, ellerinde dağ menekşeleri

Ölümü düşünüyorum
Dediği çıkmıyor Cahit Sıtkı'nın

Otuz beş duvarını aşamıyorum
Üzülme sevdiğim artık ayrılıyoruz
İnan yokluğuma ben de bir ölüyüm
O yalan dünyanızda yaşamıyorum
Yıl 1961, ya Haziran ya Temmuz
Ölümü düşünüyorum
Üzülme sevdiğim artık ayrılıyoruz.

ÜMİT YAŞAR